

ก. มาตรา 19 "เมื่อมีอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์ บุคคลย่อมพ้นจากภาวะผู้เยาว์ บรรลุนิติภาวะ"

ผู้เยาว์บรรลุนิติภาวะเมื่ออายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ การนับอายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ ต้องอาศัยนับความเห็นด้วยในลักษณะ 5 ว่า ค้ายการนับระยะเวลาตามมาตรา 158 มิให้เป็นวันแรกแห่งระยะเวลาหนึ่ง กำหนดเข้าค้าย กล่าวก็อ การพัฒนาบุคคลนั้นเกิดวันใหม่ในวันรุ่งขึ้น ก็อถึงวันที่ 2 มีนาคม 2512 นับวันที่ 3 มีนาคม 2512 เป็นวันแรก และระยะเวลาการนับอายุนี้ให้คำนวณเป็นวัน (มาตรา 157 ตอนตน) และการนับอายุเป็นปี ในกำหนดตามปีปฏิทินในราชการ (มาตรา 159(1)) ปัจจุบันนี้ ปฏิทินราชการให้นับระยะเวลาทางสุริยคติ ตั้งแต่วันที่ 1, 2, 3, 4 ฯลฯ เรียกชื่อเดือนเป็นมกราคม ฤกษ์พั้นที่ มีนาคม ฯลฯ และการนับระยะเวลาการนับกำหนดก่อนหน้าจะถึงวันที่ตรงกับที่เริ่มนับระยะเวลาในปีที่ครบกำหนด (มาตรา 159) เช่น เมื่อผู้เยาว์เกิดวันที่ 2 มีนาคม 2506 จะครบอายุ 20 ปีบริบูรณ์ โดยเริ่มนับวันที่ 3 เป็นวันแรก นับต่อมาอีก 20 ปีบริบูรณ์ ในวันที่ 3 มีนาคม 2526

ในกรณีที่ทราบแต่ พ.ต.ท. เกิด ก็สามารถนับอายุได้ โดยถือว่าบุคคลผู้นี้เกิดวันที่ 1 เดือนมกราคม ของ พ.ศ.ที่เกิด เช่น เกิด พ.ศ. 2500 บุคคลผู้นี้จะมีอายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ เมื่อ ๒ มกราคม 2520

ทราบแต่เดือน พ.ศ.ที่เกิด ก็นับอายุได้โดยถือว่าเกิดวันที่ 1 ของเดือนที่ทราบ เช่น ทราบว่าเกิดตุลาคม พ.ศ. 2505 บุคคลผู้นี้บรรลุนิติภาวะวันที่ ๑๖ ตุลาคม 2525

ช. มาตรา 20 "ผู้เยาว์บรรลุนิติภาวะเมื่อทำการสมรส หากการสมรสนี้ให้ทำตามบทบัญญัติมาตรา 1448"

มาตรา 1448 "การสมรสจะทำได้เมื่อชายและหญิงมีอายุสิบเจ็ดปีบริบูรณ์แล้ว แต่ในกรณีที่มิเหตุอันสมควร ศาลอนุญาตให้ทำการสมรสก่อนนั้นได้"

เมื่อผู้เยาว์ทำการสมรสเมื่อชายและหญิงมีอายุครบ 17 ปีบริบูรณ์ ผู้เยาว์ย่อมบรรลุนิติภาวะถ้าหากชายและหญิงสมรสกันมีอายุต่ำกว่า 17 ปีบริบูรณ์ เป็นโมฆะ (มาตรา 1503, 1504) เวนแต่จะเป็นกรณีที่ศาลสั่งอนุญาตให้ทำการสมรสกันได้ก่อนฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายมีอายุครบสิบเจ็ดปีบริบูรณ์ การสมรสนี้จึงไม่เป็นโมฆะ

การสมรสที่ชายและหญิงมีอายุไม่ครบ 17 ปีบริบูรณ์ เป็นโมฆะ ผู้มีส่วนได้เสียขอให้ศาลมีการฟ้องการสมรสได้ แต่ไม่สามารถหารือผู้ปกครองที่ให้ความยินยอมแล้วจะขอให้ศาลมีการฟ้องการสมรสไม่ได้ (มาตรา 1503), 1504) แต่ถ้าสามีได้สั่งให้ศาลมีการฟ้องการสมรส ให้ถือว่าการสมรสสมบูรณ์มาดังนั้น เวลาสมรสจะขอให้ศาลมีพากษาให้ฟ้องกรณีไม่ได้อีกต่อไป ได้แก่

1. สามีได้พากษาให้ฟ้องการสมรสส่วนชายหญิงมีอายุครบ 17 ปีบริบูรณ์
2. เมื่อหญิงมีครรภ์ก่อน ตัวหญิงมีอายุครบ 17 ปีบริบูรณ์ ส่วนชายจะมีอายุครบ 17 ปีบริบูรณ์หรือไม่ในลำดับถัดไป ก็ถือว่าการสมรสสมบูรณ์มาดังนั้นแล้ว

ผู้เข้าร่วมสืบสันติความประพฤติในมาตรา 20 ต่อมาการสมรสสืบสันติความประพฤติจากมาตรา 20 ลงให้ขาดจากการเป็นสามีภรรยาของมาตรา 20 เป็นรูปเดิม ชายหญิงกุศลคงเป็นผู้บรรลุนิติภาวะอยู่ ไม่กลับเป็นผู้เข้าร่วมสืบสันติความประพฤติให้กลับมาเป็นผู้เข้าร่วมสืบสันติความประพฤติ

(กฎหมาย 1501 "การสมรสยื่อมสืบสันติความประพฤติ การหย่า หรือสามีภรรยากษาให้เพิกถอน")
ผู้เข้าร่วมสืบสันติความประพฤติ

มาตรา 21 "อันผู้เข้าร่วมสืบสันติความประพฤติ คือ ผู้ที่ได้รับความยินยอมของผู้แทนโดยชอบธรรมก่อนบรรดาการใด ๆ อันผู้เข้าร่วมสืบสันติความประพฤติจากความยินยอมเช่นว่านั้น หันว่าเป็นโมฆะ เว้นแต่จะกล่าวไว้ในมาตราห้างสืบต่อไปนี้"

จากมาตรา 21 แบ่งพิจารณาเป็นหัวข้อดังนี้⁽¹⁾

1. กิจกรรมประเภทใดที่ผู้เข้าร่วมสืบสันติความประพฤติได้รับความยินยอมของผู้แทนโดยชอบธรรม

2. ไกรเป็นผู้แทนโดยชอบธรรม

3. ความยินยอมของผู้แทนโดยชอบธรรม

4. ผลบังคับในเมื่อผู้เข้าร่วมสืบสันติความประพฤติจากความยินยอม

1. กิจกรรมประเภทใดที่ผู้เข้าร่วมสืบสันติความประพฤติได้รับความยินยอมของผู้แทนโดยชอบธรรม การกระทำหั้งคลายของบุคคลก่อให้เกิดผลในทางกฎหมาย 2 ชนิด กือ นิติเหตุและนิติกรรม

นิติเหตุ กือ เหตุการณ์ที่มาทำให้เกิดผลทางกฎหมาย โดยผู้กระทำการไม่ใช่ผู้ให้เกิดผลในทางกฎหมาย เช่น ละเมิด กือผู้ที่กระทำการไม่ว่าจะด้วยใจหรือประมาทเลินเลือ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เสียเสื่อมเสียดังแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย ทรัพย์สินหรือสิทธิอ้างหนึ่งอ้างอย่างใดก็ได้ ผู้นั้นกระทำการใดดังนี้ ใช้กำลังในหมัดแทน (มาตรา 420) เช่น ก. ขับรถชนโดยประมาทเลินเลือไปชน ข. ดึงแก่ความหาย ก. จะต้องรับผิดชอบใช้กำลังในหมัดแทนให้แก่บิการค่า ช. หรือบุตรของ ช. ที่ ช. มีหน้าที่ดูแลการดูแล ผู้ที่เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย นิติเหตุยังอาจเกิดจากการกระทำอันชอบด้วยกฎหมาย เช่น เรื่องจัดการงานนักสั่ง (มาตรา 401) เรื่องลากมิควรได้ (มาตรา 406) หรือการไถลหิหรือบ่องครอง (มาตรา 1367) เป็นต้น การกระทำการประเภทนี้กือเหตุหากอยู่ในช่วงที่จะต้องได้รับความยินยอมตามมาตรา 21 ในเมื่อผู้เข้าร่วมสืบสันติความประพฤติได้รับความยินยอมตามมาตรา 21 ในเมื่อผู้เข้าร่วมสืบสันติความประพฤติเป็นนิติเหตุแล้วก็มีผลตามกฎหมาย เช่น ผู้เข้าร่วมสืบสันติความประพฤติเป็นนิติเหตุและได้รับความยินยอมของผู้แทนโดยชอบธรรมก่อให้เกิดผู้เข้าร่วมสืบสันติความประพฤติไม่เห็นควรรับผิดชอบ ถือว่าผู้เข้าร่วมสืบสันติความประพฤติจะต้องใช้กำลังในหมัดแทนหัวหน้าสืบสันติความประพฤติ นิติเหตุ

(มาตรา 420, 429)

(1) หมายเหตุ ผู้เข้าร่วมสืบสันติความประพฤติ คือ ผู้ที่อยู่ในมาตรา 21

นิติกรรม กือ เนทุการณ์ในกฎหมายอ้างหนังซึ่งเกิดขึ้นด้วยการกระทำของบุคคลที่ชอบด้วยกฎหมาย โดยผู้กระทำมีความตั้งใจมุ่งให้การกระทำการทำของตนเกิดผลในทางกฎหมายตามที่ตนประสงค์ เช่น ก. ชื้อวิทยุจาก ช. เพื่อให้ไว้ ก. แสดงเจตนาซื้อวิทยุจาก ช. และ ช. แสดงเจตนาขายวิทยุให้ ก. ทั้ง ก. และ ช. ได้มีเจตนาจะทำนิติกรรมให้เกิดผลเป็นสัญญาซื้อขายวิทยุกัน ตามที่หั้งสองตั้งใจมุ่งหวังไว้ ถ้าหากว่า ก. เป็นผู้เยาว์ให้เชื่อวิทยุจาก ช. ตามมาตรา 21 บังคับให้ ก. ผู้เยาว์จะต้องได้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรมก่อน

การร้องทุกษ์ในคดีอาญาไม่ใช่นิติกรรม กังนั้น ผู้เยาว์ร้องทุกษ์ในคดีอาญาให้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรม (ฎีกาที่ 1074/2477)

การห้องคดีอาญาเป็นกิจการอันหนึ่งซึ่งผู้เยาว์ไม่สามารถทำได้เอง ต้องให้ผู้แทนโดยชอบธรรมเป็นผู้ทำแทน (ฎีกาที่ 1123/2479)

การถอนฟ้องคดีอาญา ถอนคดีร้องทุกษ์ หรือยอมความในคดีอาญา เป็นนิติกรรม ถ้าผู้เสียหายเป็นผู้เยาว์ จะถอนฟ้อง ถอนคดีร้องทุกษ์ หรือยอมความในคดีอาญา ต้องได้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรมก่อน (ฎีกาที่ 1074/2477)

ผู้เยาว์สามารถเป็นตัวแทนกระทำการนิติกรรมในฐานศัพ绷โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรมแต่การใด ตามมาตรา 797 เช่น ขายของที่คืนให้ล้าน โดยทำในมอบอำนาจให้ล้านไปทำนิติกรรมแทน แม้ล้านนั้นจะยังไม่บรรลุนิติภาวะ ก็เป็นผู้รับมอบอำนาจได้ (ฎีกาที่ 598/2506)

2. โครงการเป็นผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้เยาว์ กือผู้ใช้อำนาจปักครอง หรือผู้ปักครองแล้วแต่กรณี

ผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้เยาว์โดย

ก. ผู้ใช้อำนาจปักครองเป็นผู้แทนโดยชอบธรรม (มาตรา 1569)

ช. ผู้ปักครองเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้อยู่ในปักครอง (มาตรา 1598/3)

ผู้ใช้อำนาจปักครอง

ผู้เยาว์ยังไม่บรรลุนิติภาวะต้องอยู่ใต้อำนาจปักครองของบิดามารดา (มาตรา 1566) บิดามารดา หมายถึงบิดามารดาโดยชอบด้วยกฎหมาย (ฎีกาที่ 760/2508) แม้บิดามารดาจะปักครองอยู่กับบิดา หรือมารดา ตามมาตรา 1566 วรรค 2 ดังนี้

1. บิดามารดาตาย

2. ไม่แน่นอนว่าบิดามารดาเป็นบิดามารดาซึ่งวิทยุหรือตาย

3. บิดามารดาถูกกล่าวสlander ให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

4. บิดามารดาต้องเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาลเพราะจิตพันเปื่อน

5. กล่าวสlander ให้อำนาจปักครองอยู่กับบิดามารดา

อ่านจากปกรองอยู่กับมารดาในกรณีที่บุตรเกิดจากหญิงที่ไม่สามารถสักน้ำนม แล้วบิดาจะยังมีภัยจาก
พระเนื่องว่าเป็นบุตร (มาตรา 1566 วรรค 3)

ผู้ปกรอง

ผู้ปกรองของผู้เยาว์มีขึ้นได้ใน 2 กรณี คือ

1. ผู้เยาว์ไม่มีบิดามารดาหรือบิดามารดาตาย (มาตรา 1585)

2. บิดามารดาถูกถอนอ่านจากปกรอง (มาตรา 1582, 1585 และ 1594) โดยที่บิดามารดา
ใช้อ่านจากปกรองเกี่ยวแก่ตัวผู้เยาว์โดยมิชอบและไม่เหมาะสมที่จะเป็นผู้ใช้อ่านจากปกรอง อ้างถูกถอนอ่านจาก
ปกรอง ในกรณีนี้จะมีการทั้งผู้ปกรองโดยคำสั่งศาลเมื่อยุติช่องผู้เยาว์หรืออัยการร้องขอ หรือจะหันไป
พนักกรรมของบิดามารดาซึ่งตายทั้งสิ้น (มาตรา 1585, 1586)

ความเป็นผู้ปกรองนี้เริ่มต้นทราบคำบันทึกการศึกษา (มาตรา 1591)

บุคคลที่บรรลุนิติภาวะแล้วไม่ว่าจะเป็นผู้ติดหรือนิใช้ยาติดของผู้เยาว์ อ้างถูกหันเป็นผู้ปกรองได้
(มาตรา 1587) เว้นแต่

(1) ผู้ซึ่งศาลสั่งว่าเป็นคนไร้ความสามารถหรือเสื่อมไร้ความสามารถ

(2) ผู้ซึ่งเป็นบุคคลล้มเหลว

(3) ผู้ซึ่งไม่เหมาะสมที่จะปกรองผู้เยาว์หรือทรัพย์สินของผู้เยาว์

(4) ผู้ซึ่งมีหรือเคยมีคือในกลุ่มผู้เยาว์ ผู้บุพการีหรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมแฝดบิดา
หรือมารดาภันผู้เยาว์

(5) ผู้ซึ่งบิดามารดาที่ตายทั้งสิ้นได้ระบุชื่อหน้าไว้ให้เป็นผู้ปกรอง

สิทธิและหน้าที่ของผู้ใช้อ่านจากปกรองและผู้ปกรอง

สิทธิและหน้าที่ของผู้ใช้อ่านจากปกรองในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้เยาว์ทั้งสิ้น

1. มีสิทธิในการให้ความอนิยมในกรณีหมั้น (มาตรา 1436)

2. มีสิทธิให้ความอนิยมในการสมรส (มาตรา 1436, 1454)

3. บุตรมีสิทธิใช้ชื่อสกุลบิดามารดา ในกรณีที่บิดามารดาไม่ปรากฏ บุตรมีสิทธิใช้ชื่อสกุลมารดา (มาตรา
1561)

4. ผู้ใดจะฟ้องบุพการีของตนเป็นคดีแพ่งและอาญาได้ (มาตรา 1562)

5. บิดามารดาจ้าท้องอุปการะเลี้ยงดูและให้การศึกษาตามสมควรแก่บุตรในระหว่างที่เป็นผู้เยาว์
บิดามารดาจ้าท้องอุปการะเลี้ยงดูบุตรซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว แต่เฉพาะผู้ที่หลอกลวงและหาเลี้ยงดูไม่ได้ (มาตรา
1564)

6. ຜູ້ໃຫ້ອໍານາວປກຄອງມີສິຫະ

- ก. กำหนดที่อยู่ของผู้เยาว์
  - ข. ทำให้ผู้เยาว์สามารถสมการเพื่อว่ากล่าวสั่งสอน
  - ค. ให้บุตรทำการงานตามสมควรแก่ความสามารถและฐานานุรูป
  - ง. เรียกบุตรกันจากบุคคลอื่นซึ่งกักบุตรไว้โดยมิชอบทั้งกฎหมาย (มาตรา 1567)

ผู้ปกครองมีสิทธิและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ใช้อำนาจปกครองตามมาตรา 1598 ในหน้าที่มาตรา 1564
วรรคหนึ่ง และมาตรา 1567 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

7. มีสิทธิให้ความยินยอมการเป็นบุตรบุญธรรม (มาตรา 1598/21)

สิทธิของผู้ใช้อ่านจากกรองและผู้บุกกรองในส่วนที่เกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้เข้าร่วม

ผู้ใช้อ่านอาจปักกรองและผู้ปักกรองมีสิทธิจัดการทรัพย์สินของผู้เข้าร่วม และให้จัดการทรัพย์สิน

หนังสือความประมัคราชวงศ์ (มกราคม 1571 และ 1598/3) มีข้อยกเว้นในการจัดการทรัพย์สิน ก่อ

ก. มีกิจการหรือนิติกรรมอันเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้เยาว์ตามมาตรา 1574 และ 1598/3

ผู้ใช้อ่านจากปุกครองหรืออุปปุกครองจะทำมีให้ เว้นแต่ศาลจะอนุญาต คือ

(1) ชายแลกเปลี่ยน ชายฝาด จำนวน ปลดจำนวนให้แก่ผู้จำนวน หรือโอนสิทธิจำนวน
อสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ที่อาจจำนวนໄກ แล้วศาลฎีกาวินิจฉัยว่าให้รวมถึงสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์
ของเก็งค่าย (ฎีกาที่ 462/2488)

ສໍາຄລອນຫຼາຍໃຫ້ມາຢູ່ເຍວົວຈໍານອງທີ່ຄືນແຫ່ນຢູ່ເຍວົວ ເພື່ອເອາເຈີນມາປຸກສ້າງອາຄາຣ
ໃນທີ່ຄືນຂອງຢູ່ເຍວົວ ແລະ ເປັນຮັນຫາຍັ້ງ ເກືອປຸລປະໂຫຼນແກ່ຢູ່ເຍວົວ ແຕ່ນີ້ກາໄປຈໍານອງປະກັນໜີນຸກຄລອນ ແລະ
ມີກິ່ນນໍາເຈີນໄປໃຫ້ຈໍາຍຄາມທີ່ສໍາຄລອນຫຼາຍເລືດ ຕັ້ງນີ້ ຂໍອມໄມ້ຢູ່ກັນຢູ່ເຍວົວ ແລະ ທຽບໝ່ອງຢູ່ເຍວົວທີ່ຈໍານອງ (ງົກກໍາທີ່
287/2506)

(2) ก่อตั้งหรือกระทำให้สุกสินลงทั้งหมดหรือบางส่วน ซึ่งทรัพย์สินใดอันเกี่ยวข้องสังหา-
ริมทรัพย์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือกฎหมายอื่น

(3) ຈໍານໍາຍໜີອກ່ອນຢູ່ຜູກພັນທີຈະໃຫ້ຈໍານໍາຍ່າໄປເປົ່າສີທີເຮືອກຮ້ອງທຶນໆຈະກໍາຕັ້ງໜີອານ
ໄປເປົ່າທຽບສີທີໃນທີ່ກິນ ນີ້ອ່ານທີ່ຈະກໍາຕັ້ງກ່າວ

(4) ให้เช่าอสังหาริมทรัพย์เกิน 3 ปี หรือให้เช่าซื้ออสังหาริมทรัพย์

ผู้ปกครองเด็กท่าสัญญาให้เข้าอสังหาริมทรัพย์ของเด็กมีกำหนดเกินกว่า 3 ปี โดย
กำหนดสิ้นสุดลงในวันเดียวกับวันที่เด็กมีกำหนดบรรลุนิติภาวะ 3 ปี แม้ผู้ปกครองท่าสัญญาโดยนิใช้รับอนุญาตถ้า
สัญญานี้ถูกพันเด็กรักในกำหนดระยะเวลา 3 ปี (ฎีกาที่ 291/2491)

(5) ข่ายหรือแลกเปลี่ยนสังหาริมทรัพย์ที่มีทางเบียนแสดงกรรมสิทธิ์หรือเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ของเจ้าของมาโดยการรับมรดก หรือโดยการให้โภคเงินห้าจากบุคคลอื่นนอกจานิศาหรือมาตรการ

(6) ในกฎหมายเงิน

การถูกยึดแทนเด็ก ไม่ต้องได้รับอนุญาตจากศาล กฎหมายห้ามแต่ให้กู้อ่อนตัวเดียว(ฎีกาที่ 927/2485)

(7) นำทรัพย์สินไปแสวงหาผลประโยชน์ นอกจานิกรณีที่บัญญัติไว้ในมาตรา 1598/4(1) หรือ(3) (มาตรา 1598/4(1) ซื้อพันธบัตรรัฐบาลไทยหรือพันธบัตรที่รัฐบาลไทยค้ำประกัน (2) ขายฝากหรือรับจำนำของสังหาริมทรัพย์ในลักษณะแรก แต่จำนวนเงินที่รับขายฝากหรือจำนำองค์ต้องไม่เกินกึ่งราคาตลาดของสังหาริมทรัพย์นั้น (3) ฝากประจำในธนาคารที่ได้ตั้งชื่อโดยกฎหมายหรือได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการในราชอาณาจักร)

(8) ประนีประนอมความ

ผู้ใช้อำนาจปกครองจะทำสัญญาประนีประนอมความเกี่ยวแก่ทรัพย์สินของผู้เยาว์มิได้ เว้นแต่ศาลจะอนุญาต เมื่อยังมิได้รับอนุญาตจากศาล ผู้ใช้อำนาจปกครองไม่อาจให้ความยินยอมแก่ผู้เยาว์ใน การทำสัญญาประนีประนอมความแบ่งบ้านมรดก สัญญาประนีประนอมแบ่งบ้านมรดกซึ่งผู้เยาว์ท่าและผู้แทนโดย ชอบธรรมให้ความยินยอม โดยมิได้รับอนุญาตจากศาล ย่อมตกเป็นโมฆะ แม้สัญญาประนีประนอมความนั้น ทำขึ้นระหว่างผู้เยาว์กับบุพราหมาท่อนอภิสิทธิ์คน แต่จำนวนทายาทร้อยจำนวนทรัพย์มรดกที่จะได้รับส่วนแบ่งเป็น สิ่งที่เกี่ยวพัน ไม่อาจแบ่งแยกออกจากกันได้ ย่อมตกเป็นโมฆะถ้าหากทั้งสิ้น มิใช่เสียไปเฉพาะส่วนที่เกี่ยวพัน ผู้เยาว์เท่านั้น (ฎีกาที่ 1319/2512)

(9) ในโดยเงินห้า เว้นแต่จะเอาเงินได้ของผู้เยาว์ ในแทนผู้เยาว์เพื่อการดูแลสาธารณะ หรือการสังคมหรือสมควรแก่รูนาบูรณะของผู้เยาว์

(10) ในรับมรดก หรือการให้โดยเงินห้า ซึ่งไม่มีเงื่อนไขหรือค่าการคิดหัน

(11) รับหรือไม่รับมรดก หรือการให้โดยเงินห้า ซึ่งมีเงื่อนไขหรือค่าการคิดหัน

(12) มอบขอพิพาทให้อันดู祜าโดยดุลภาวนิจฉัย

(13) เข้าเป็นผู้ค้ำประกันหรือเป็นผู้รับรอง หรือเป็นผู้ค้ำประกันผู้ดูดองหนารือจำเลย หรือ นำเอาทรัพย์สินไปเป็นหลักประกันค่าวัสดุของหนารือจำเลย หรือนิพิกรรมอื่นที่มีผลให้ผู้เยาว์ท้องรับเป็นผู้ชำระหนี้ของบุคคลอื่นหรือแทนบุคคลอื่น

ช. บุคคลใดจะโอนทรัพย์สินให้ผู้เยาว์โดยพินัยกรรมหรือโดยการให้โดยเงินห้า ซึ่งมีเงื่อนไขให้ บุคคลนอกจากผู้ใช้อำนาจปกครองหรือบุคคลของเป็นผู้จัดการจนกว่าผู้เยาว์จะบรรลุนิติภาวะแก่ตัว ผู้จัดการ นั้นค้องเป็นผู้ซึ่งผู้โอนระบุชื่อไว้ หรือถ้ามิได้ระบุไว้ในสำเนาสั่ง แต่การจัดการทรัพย์สินนั้นต้องอยู่ภายใต้บังคับ

มาตรา 60 มาตรา 61 มาตรา 63 (มาตรา 1577, 1598/3) ผู้ใช้อำนาจปกครองหรือผู้ปกครอง จึงไม่ได้สิทธิจัดการเกี่ยวกับทรัพย์สินนั้น

ก. ผู้ใช้อำนาจปกครองໄດ້ສະມຽກແລ້ວຜູ້ເຍົາວ່າເປັນຜູ້ສີບສັນຄານສິນມຽກຕໍ່ມາ ຜູ້ໃຊ້ອໍານາຈປົກປອງກໍາໄນ້ມີສິຫຼັບສິນທີ່ຜູ້ເຍົາວ່າໄດ້ຮັບມຽກມາ (มาตรา 1615, 1616)

ก. ດ້ວຍການໃດ ປະໂຍບືນຂອງຜູ້ໃຊ້ອໍານາຈປົກປອງ ມີຜູ້ສົມຮສ ມີຜູ້ບຸກຄອງຜູ້ໃຊ້ອໍານາຈປົກປອງຫຼືອໍານຸ້ມີຜູ້ປົກປອງຂັດກັບປະໂຍບືນຂອງຜູ້ເຍົາວ່າ ຜູ້ໃຊ້ອໍານາຈປົກປອງຫຼືອໍານຸ້ມີຜູ້ປົກປອງທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບອຸນຫະກາດຈາກສາລກກ່ອນຈຶ່ງຈະທໍາກິຈການນີ້ໄດ້ ມີລະນັ້ນເປັນໂມນະ (มาตรา 1575, 1598/3)

ການທີ່ບຸກຄອງເປັນຜູ້ເຍົາວ່າເຂົ້າທໍາສັນຍາເປັນລູກໜີແຫນນີການຝຶ່ງເປັນຜູ້ໃຊ້ອໍານາຈປົກປອງ ໂກຍມີໄດ້ຮັບອຸນຫະກາດຈາກສາລກນີ້ ຍ້ອມເປັນທີ່ເຫັນໄດ້ວ່າປະໂຍບືນຂອງຜູ້ໃຊ້ອໍານາຈປົກປອງຂັດກັບປະໂຍບືນຂອງຜູ້ເຍົາວ່າ ສັນຍາກັງກ່າວຈຶ່ງທົກເປັນໂມນະ ຈະນັງຄົມເອາແກ່ຜູ້ເຍົາວ່ານີ້ໄດ້ (ฎົກທີ່ 1686/2506)

ຈ. ຜູ້ໃຊ້ອໍານາຈປົກປອງຈະທໍານັ້ນທຸກໆຈະຕ້ອງກະທຳເອງໂຄຍມີໄດ້ຮັບການອິນຍອນຂອງບຸກຄອງໄດ້ (มาตรา 1572) ນມາຍດີ່ງຜູ້ໃຊ້ອໍານາຈປົກປອງຈະທໍາສັນຍາຊື່ບຸກຄອງຈະຕ້ອງຈຳຮະນີຂອງຜູ້ໃຊ້ອໍານາຈປົກປອງທີ່ຕ້ອງດາມບຸກຄອນ ດ້ວຍຜູ້ໃຊ້ອໍານາຈປົກປອງກະທຳໄປໂຄຍມີໄດ້ຮັບການອິນຍອນຈາກບຸກຄອງ ທົ່ວຮັບຜົດເປັນສ່ວນຕົວ ເຊັ່ນຜູ້ໃຊ້ອໍານາຈປົກປອງໃຫ້ຜູ້ເຍົາວ່າເປັນລູກຈ້າງທາມສັນຍາຈ້າງແຮງຈານ ຜູ້ໃຊ້ອໍານາຈປົກປອງທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການອິນຍອນຈາກຜູ້ເຍົາວ່າຈຶ່ງທໍາໄດ້ ມີຜູ້ເຍົາວ່າອ່າຈະໃຫ້ສັກຍາບັນຍິນຂອມຄາມທີ່ຜູ້ໃຊ້ອໍານາຈປົກປອງກະທຳທີ່ນັ້ນໃນກາຍລັງກ່າວໄດ້

ໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ໃຊ້ອໍານາຈປົກປອງຫຼືອໍານຸ້ມີຜູ້ປົກປອງ

ໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ໃຊ້ອໍານາຈປົກປອງຫຼືອໍານຸ້ມີຜູ້ປົກປອງແພັກພິຈາລາດກັງນີ້

1. ຂະໜາເຂົ້ານັ້ນຄໍາແໜ່ງໜ້າທີ່ໃຫ້ຜູ້ປົກປອງຮັບທໍານັ້ນທຸກໆສິນຂອງຜູ້ອ່ອງໃນປົກປອງໃຫ້ເສີ່ງກາຍໃນ 3 ເດືອນ ນັບແຕ່ວັນທ່ານການແຕ່ງທັງ ແຕ່ຜູ້ປົກປອງຈະຮັ້ງທ່ອງທ່ອງກ່າວກັບສິນກ່າວນັ້ນທີ່ໃຫ້ກົດເວລາກໍໄດ້ ນັ້ນຢືນຢັນທີ່ທ່ານ້າຫັນອ່າງນັ້ນອໍຍສອງຄນີ່ທົ່ວງເປັນຜູ້ອ່ອງໃນປົກປອງ ດ້ວຍກ່າວຕົກໄນ້ໄດ້ຈະໃຫ້ຜູ້ອ່ອງເປັນພຍານໄດ້ (มาตรา 1592) ສ່ວນຜູ້ໃຊ້ອໍານາຈປົກປອງໄນ້ມີນັ້ນຫຼຸດເກີ່ວກັບເຮືອນ໌ໂຄຍຄຮງ ແຕ່ນໍ້າຈະທໍາເໜີອິນຜູ້ປົກປອງເທຣະຄາມມາตรา 1578 ໃນກຣັບທີ່ອໍານາຈປົກປອງສິນໄປ ຜູ້ໃຊ້ອໍານາຈປົກປອງທີ່ຕ້ອງຮັບສິ່ງມອນທຸກໆສິນທີ່ຈັກການແລະນັ້ນທີ່ ດ້ວຍເອກສາຮເກີ່ວກັບເຮືອນ໌ຈັກການທຸກໆສິນນີ້ ກໍໃຫ້ສິ່ງມອນທີ່ຮ້ອມກັນນັ້ນຢູ່ໃຫ້ຜູ້ຮ່ວມມືການທີ່ເກີ່ວກັບເຮືອນ໌ໃຫ້ຮັບຮອງ

ກາຍໃນ 10 ວັນ ນັບແຕ່ໄດ້ທໍານັ້ນທຸກໆສິນແລ້ວ ໃຫ້ຜູ້ປົກປອງຂຶ້ນສ່າເນານຜູ້ທຸກໆສິນທີ່ກົດຮັບຮອງວ່າດູກທີ່ຕ້ອງທ່ອງກ່າວກັບນັ້ນ ແລະກ່າວຈະສ້າງໃຫ້ຜູ້ປົກປອງເຊື້ອງແຈງເພີ່ມເຕີມ ມີຜູ້ໃຫ້ທໍາເອກສາຮປະກອນເຫຼືອແສກງໃຫ້ເຫັນວ່ານັ້ນຢູ່ໃຫ້ຜູ້ປົກປອງແລ້ວກໍໄດ້ ເນື້ອກ່າວເຫັນວ່ານັ້ນຜູ້ອ່ອງທີ່ຕ້ອງແລ້ວ ໃຫ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ປົກປອງທ່ານ ດ້ວຍກ່າວມີໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ທ່ານກາຍໃນ 15 ວັນ ນັບແຕ່ວັນຢູ່ນັ້ນທີ່ ມີຜູ້ວັນຊື້ແຈງເພີ່ມເຕີມ ມີຜູ້ວັນນໍ້າເອກສາຮຢູ່ປະກອນ ແລ້ວແຕ່ກ່າວນີ້ ໃຫ້

ดือว่าบัญชีนั้นถูกต้อง (มาตรา 1593)

ผู้บุกร่องไม่ปฏิบัติเกี่ยวแก่การทำบัญชีทรัพย์สินหรือการยื่นบัญชีทรัพย์สินให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 1592 หรือ 1593 หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาลซึ่งสั่งตามมาตรา 1593 หรือศาลไม่พอใจในบัญชีทรัพย์สิน เพราะทำขึ้นด้วยความเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือไม่สุจริต หรือเห็นได้ชัดว่าผู้บุกร่องหย่อนความสามารถ ศาลจะสั่งถอนผู้บุกร่องนั้นเสียก็ได้ (มาตรา 1594)

ถ้ามีหนี้เป็นคุณแก่ผู้บุกร่องแต่เป็นโทยต่อผู้อื่นในปักษ์ของ หรือเป็นคุณแก่ผู้อื่นในปักษ์ของแต่เป็นโทยต่อผู้บุกร่อง ในหัวผู้บุกร่องแจ้งข้อความเหล่านี้ต่อศาลก่อนลงมือทำบัญชีทรัพย์สิน

ถ้าผู้บุกรองรู้ว่ามีหนี้เป็นคุณแก่ตนแต่เป็นโทยต่อผู้อื่นในปักษ์ของ และมีได้แจ้งข้อความนั้นต่อศาล หนี้ของผู้บุกร่องนั้นยื่อมสูญไป

ถ้าผู้บุกรองรู้ว่ามีหนี้เป็นโทยต่อตน แต่เป็นคุณแก่ผู้อื่นในปักษ์ของ และมีได้แจ้งข้อความนั้นต่อศาล ศาลจะสั่งถอนผู้บุกร่องก็ได้ (มาตรา 1596)

ก่อนที่ศาลยอมรับบัญชีนั้น ห้ามมิให้ผู้บุกรองทำกิจการใด เว้นแต่เป็นการเร่งร้อนและจำเป็นแต่จะยกข้อห้ามดังกล่าวขึ้นเป็นข้อต่อสู้บุคคลภายนอกผู้กระทำการโดยสุจริตและเสียค่าตอบแทนไม่ได้ (มาตรา 1595)

2. ในระหว่างกรรมการดำเนิน ผู้ใช้อำนาจปักษ์ของผู้บุกร่องและผู้บุกร่องจะต้องจัดการทรัพย์สินด้วยความระมัดระวังเช่นเดียวกันและห้ามกระทำการใด

แต่ผู้บุกรอง กู้หน่ายบัญญัติไว้เป็นพิเศษเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินดังนี้

1. ในหัวผู้บุกรองทำบัญชีทรัพย์สินส่งต่อศาลปีละครั้งนั้นแต่เดือนเป็นผู้บุกร่อง แต่เมื่อศาลมีคำรับบัญชีมีผลแล้ว จะสั่งให้ส่งบัญชีเข้าว่าணน์ในระยะเวลาเดือนหนึ่งปีก็ได้ (มาตรา 1598/1)

2. เมื่อศาลมีคำรับบัญชีแล้ว หรือเมื่อผู้บุกร่องได้เสียหรืออัยการร้องขอ ศาลอาจสั่งให้ผู้บุกรอง

(1) หาประกันอันสมควรในการจัดการทรัพย์สินของผู้อื่นในปักษ์ของผู้บุกร่อง ตลอดจนการมอบคืนทรัพย์สินนั้น

(2) แหลงดึงความเป็นอยู่แห่งทรัพย์สินของผู้อื่นในปักษ์ของ

3. เจ้าของผู้บุกร่องนั้น ผู้บุกร่องยื่นใช้ให้ก้ามสมควรเพื่อการอุปการะเลี้ยงดูและการศึกษาของผู้อื่นในปักษ์ของ ถ้ามีเหตุอันใช้เพื่อแสวงหาผลประโยชน์เฉพาะในเรื่องที่ตนนี้

(1) เชื้อพันธุ์ครรภุบาลไทยหรือพันธุ์ครรภุบาลไทยค้าประกัน

(2) รับชัยฝากหรือรับจำนวนของสังหาริมทรัพย์ในลักษณะ แต่จำนวนเงินที่รับชัยฝากหรือรับจำนวนคงท้องไม่เกินกึ่งราคากลางของสังหาริมทรัพย์นั้น

(3) ฝ่ายประจำในธนาคารที่ได้ตั้งขึ้นโดยกฎหมายหรือที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการในราชอาณาจักร

(4) ลงทุนอย่างอื่นซึ่งคลองอนุญาตเป็นพิเศษ (มาตรา 1597)

๔. ถ้าผู้อยู่ในปกครองรู้จักผิดชอบและมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์ เมื่อผู้ปกครองจะทำการใดที่สำคัญ ให้ปรึกษานารือผู้อื่นในปกครองก่อนเท่าที่จะทำได้

การที่ผู้อยู่ในปกครองໄດ้ยินยอมค้ายานเนาคุณผู้ปกครองให้พ้นจากความรับผิดใหม่ (มาตรา 1598/5)

ความลับสุคของอำนาจปกครอง อ่านอำนาจปกครอง บิความราคabeenผู้ใช้อ่านอำนาจปกครอง

1. ผู้เยาว์บรรลุนิติภาวะ (มาตรา 1578)

2. ผู้เยาว์คาย

3. บิความราคผู้ใช้อ่านอำนาจปกครองหาย

4. ผู้ใช้อ่านอำนาจปกครองถูกถอนอำนาจปกครอง

ถ้าผู้ใช้อ่านอำนาจปกครองเป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถโดยคำสั่งของศาลที่ใช้อ่านอำนาจปกครองเกี่ยวแก่คัวผู้เยาว์โดยมิชอบก็ตี ประพฤติชั่วร้ายก็ตี ในกรณีเหล่านี้ศาลจะสั่งเงย หรือจะสั่งเมื่อญาติของผู้เยาว์หรืออัยการร้องขอ ให้ถอนอำนาจปกครองเสียบางส่วนหรือทั้งหมดก็ได้

ถ้าผู้ใช้อ่านอำนาจปกครองล้มละลายก็ตี หรือจัดการทรัพย์สินของผู้เยาว์ในทางที่พิจันอาจเป็นภัยก็ตี ศาลจะสั่งตามวิธีในวรรคหนึ่ง ให้ถอนอำนาจจัดการทรัพย์สินเสียก็ได้ (มาตรา 1582)

ถูกถอนอำนาจปกครองบางส่วนหรือทั้งหมดนั้น ถ้าเหตุคั่งกล่าวไว้ในมาตรา ก่อนลับไปแล้ว และเมื่อตนเองหรือญาติของผู้เยาว์ร้องขอ ศาลจะสั่งให้มีอ่านอำนาจปกครองค้างเดjmก็ได้ (มาตรา 1583)

การที่ผู้ใช้อ่านอำนาจปกครองถูกถอนอำนาจปกครองบางส่วนหรือทั้งหมด ไม่เป็นเหตุให้ผูกพันจากหน้าที่อุปการะเลี้ยงดูผู้เยาว์ตามกฎหมาย (มาตรา 1584)

ความลับสุคของความปกครอง หมายถึงความลับความปกครองของผู้เยาว์ และทำให้น้ำที่ผูกปกครองลับสุคไปค้าว ถังท่อไปนี้

1. ผู้เยาว์บรรลุนิติภาวะ (มาตรา 1598/6)

2. ผู้เยาว์คาย (มาตรา 1598/6)

3. ผู้ปกครองชาช (มาตรา 1598/7)

4. ผู้ปกครองเป็นคนไร้ความสามารถ (มาตรา 1598/7)

5. ผู้ปกครองเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ (มาตรา 1598/7)

6. ผู้ปกครองลาออก (มาตรา 1598/7)

7. ผู้ปกครองถูกศาลสั่งถอนอำนาจปกครอง (มาตรา 1598/7)

เมื่ออำนาจปักษ์รองหรือความปักษ์รองสืบสุกคง ผู้ใช้อ่านาจปักษ์รองหรือผู้ปักษ์รองมีหน้าที่ดังนี้
๑. ผู้ใช้อ่านาจปักษ์รองมีหน้าที่ดังนี้

ในการเดินที่อ่านาจปักษ์รองสืบไปเพื่อเรียบเรียนรัฐลุนิติกิภาวะ ผู้ใช้อ่านาจปักษ์รองต้องเรียนส่งมอบ
ทรัพย์สินที่จัดการและบัญชีในการนั้นให้ผู้รัฐลุนิติกิภาวะเพื่อรับรอง ถ้ามีเอกสารเกี่ยวกับเรื่องจัดการทรัพย์สิน
นั้น ก็ให้ส่งมอบพร้อมกับบัญชี

ในการเดินที่อ่านาจปักษ์รองสืบไปเพื่อเรียบเรือนอกจากที่กล่าวในวรรคที่ ๔ ให้มอบทรัพย์สิน บัญชี
และเอกสารที่เกี่ยวกับเรื่องจัดการทรัพย์สินให้แก่ผู้ใช้อ่านาจปักษ์รองถ้ามี หรือผู้ปักษ์รอง แล้วแต่กรณีเพื่อ
รับรอง (มาตรา 1578)

ผู้ปักษ์รองมีหน้าที่ดังนี้

ถ้าความปักษ์รองหรือความเป็นผู้ปักษ์รองสืบสุกคง ให้ผู้ปักษ์รองหรือทายาทรีบส่งมอบทรัพย์สินที่
จัดการแก่ผู้อยู่ในปักษ์รอง หรือทายาท หรือผู้ปักษ์รองคนใหม่ และให้ทำบัญชีในการจัดการทรัพย์สินส่งมอบ
ภายใต้เวลาหกเดือน และถ้ามีเอกสารเกี่ยวกับเรื่องจัดการทรัพย์สินนั้นก็ให้ส่งมอบหรือรับมอบกับบัญชี แต่เมื่อผู้
ปักษ์รองหรือทายาทร้องขอ ศาลจะสั่งให้ยกเวลาไว้ (มาตรา 1598/11)

นับแต่วันส่งมอบบัญชี ให้เริ่มคิดดอกเบี้ยในจำนวนเงินซึ่งผู้ปักษ์รองหรือผู้อยู่ในปักษ์รองจะต้อง^{จะต้อง}
คืนให้แก่กัน

ถ้าผู้ปักษ์รองใช้เงินของผู้อยู่ในปักษ์รองนอกจากเพื่อประโยชน์ของผู้อยู่ในความปักษ์รองแล้ว ให้
เสียดอกเบี้ยร้อยละ ๑๕ ต่อปีในจำนวนนั้น ตั้งแต่วันใช้เป็นทันไป (มาตรา 1598/12)

เมื่ออำนาจปักษ์รองหรือความปักษ์รองสืบสุกคง ผู้อยู่ในปักษ์รองมีบุริมสิทธิเห็นทรัพย์สินหักห้าม
ของผู้ปักษ์รองเพื่อชำระหนี้ที่ค้างแก่ตน บุริมสิทธินี้ให้อยู่ในลำดับหลังด้วยจากบุริมสิทธิสามัญอย่างอื่นตามมาตรา
253 (มาตรา 1598/13)

การคุ้มครองผู้เยาว์ เมื่อบรรลุนิติกิภาวะแล้ว

๑. การให้สัตยาบันแก่การจัดการทรัพย์สิน

เมื่อผู้เยาว์บรรลุนิติกิภาวะแล้ว จะให้การรับรองการจัดการทรัพย์สินของผู้เยาว์ไว้โดยเมื่อ
ได้รับมอบทรัพย์สิน บัญชี และเอกสาร ตามมาตรา 1578 แล้ว (มาตรา 1580, 1598/11)

๒. การฟ้องคดีเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สิน

คดีเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินในระหว่างผู้เยาว์กับผู้ใช้อ่านาจปักษ์รองหรือผู้ปักษ์รอง ห้าม
มิให้ฟ้องเมื่อพ้น ๑ ปี นับแต่เวลาที่อ่านาจปักษ์รองหรือความปักษ์รองสืบสุกคง แต่ถ้าอ่านาจปักษ์รองหรือความ
ปักษ์รองสืบไปขณะบุตรเป็นผู้เยาว์อยู่ ให้เริ่มนับอายุความตั้งแต่เวลาที่เด็กบรรลุนิติกิภาวะ หรือเมื่อมีผู้แทนโดย
ชอบธรรมขึ้นใหม่ (มาตรา 1581, 1598/11)

3. ความยินยอมของผู้แทนโดยชอบธรรม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มีไว้ก่อนทนายความให้ความยินยอมไว้ การให้ความยินยอมของผู้แทนโดยชอบธรรม จะทำด้วยลายลักษณ์อักษร หรือคำว่าจาระ หรือคำว่าเชื่อใจก็ได้ การให้ความยินยอมของผู้แทนโดยชอบธรรม ต้องเป็นการให้ความยินยอมแก่ผู้เยาว์ในกราที่ผู้เยาว์จะทำนิติกรรม การให้ความยินยอมของผู้แทนโดยชอบธรรมนี้ ต้องให้ก่อนหรือขณะทำนิติกรรมก็ได้ ถ้าผู้เยาว์ทำนิติกรรมมาแล้ว ผู้แทนโดยชอบธรรมจึงให้ความยินยอมในภายหลัง ไม่เรียกว่าเป็นการให้ความยินยอมแก่ผู้เยาว์ในการทำนิติกรรม แต่เรียกว่าเป็นการให้สัตยาบันตามมาตรา 142 ทำให้นิติกรรมที่ผู้เยาว์ได้กระทำไปมีผลสมบูรณ์ทั้งหมด นิติกรรมที่ผู้เยาว์กระทำไป ไม่ว่าจะต้องทำเป็นหนังสือหรือมีหลักฐานเป็นหนังสือ ผู้แทนโดยชอบธรรมให้ความยินยอมด้วยว่าจากไป เช่น ผู้เยาว์ขออนุญาตบินค้าชื้อรถจักรยานมำซึ่ง มีความเพียงพอหน้านี้หรือเป็นคนพำนผู้เยาว์ไปซื้อรถจักรยานที่ร้าน เป็นการแสดงให้เห็นว่ามีความอนุญาตให้ผู้เยาว์ซื้อรถจักรยานไป

การให้ความยินยอมในการที่ผู้เยาว์จะทำนิติกรรมนั้น ปกติผู้เยาว์จะทำนิติกรรมแต่ละครั้ง ต้องขออนุญาตแต่ละครั้งไป กฎหมายก็ยังบัญญัติยกเว้นเกี่ยวกับการทำกิจการค้าขายของผู้เยาว์ เป็นความยินยอมเกี่ยวกับกิจการค้าโดยทั่ว ๆ ไป จะไก้กล่าวในตอนต่อไป

ผู้แทนโดยชอบธรรมอนุญาตให้ผู้เยาว์จำหน่ายทรัพย์สิน

มาตรา 26 "ถ้าผู้แทนโดยชอบธรรม อนุญาตให้ผู้เยาว์จำหน่ายทรัพย์สินเพื่อการอันใดอันนี้ ให้กระทำการ ห้ามว่าผู้เยาว์จะจำหน่ายทรัพย์สินนั้นเป็นการประการใด ภายในขอบเขตของกราที่ระบุให้แน่น ก็ทำได้ตามใจสมัคร อนึ่ง ถ้าได้รับอนุญาตให้จำหน่ายทรัพย์สินโดยมีไว้ระบุว่าเพื่อการอันใด ผู้เยาว์ก็จำหน่ายได้ตามใจสมัคร"

การอนุญาตให้จำหน่ายทรัพย์สิน หมายถึงการโอนทรัพย์สิน ผู้แทนโดยชอบธรรมให้ความยินยอมในการจำหน่ายทรัพย์สินตามมาตรานี้ มี 2 อย่าง คือ

(1) อาจจ้างกัดชอบเชคหรือระบุเงื่อนไขหรือหลักเกณฑ์ไว้ ผู้เยาว์จะต้องจำหน่ายทรัพย์สินตามที่ผู้แทนโดยชอบธรรมระบุไว้ เช่น ถ้าผู้เยาว์ได้รับเงินจากผู้แทนโดยชอบธรรม 1000 บาท เพื่อใช้จ่ายซื้อเสื้อผ้า เครื่องแต่งตัว ผู้เยาว์มีอำนาจนำเงินไปซื้อเครื่องแต่งตัวให้ตามใจชอบ แต่จะไปซื้อรถจักรยานไม่ได้

(2) โดยไม่จ้างกัดชอบเชคไว้หรือไม่ได้ระบุกำหนดเงื่อนไขไว้ ผู้เยาว์จะจำหน่ายทรัพย์สินให้ตามใจชอบ เช่น ผู้แทนโดยชอบธรรมมอบเงินให้ผู้เยาว์ 500 ໂຄມีไว้ระบุว่าเพื่อการอันใด ผู้เยาว์จะเอาไปใช้จ่ายให้ตามชอบใจ

4. ผลบังคับในเมื่อผู้เยาว์กระทำการทำนิติกรรมโดยปราศจากความยินยอม ตามมาตรา 21"บรรดาการใด ๆ อันผู้เยาว์ได้ทำลงโดยปราศจากความยินยอม(ของผู้แทนโดยชอบธรรม) เช่นวันนี้ หันว่าเป็น

โนมียะ..." ญูเยาว์กระทำนิพิกรรมโดยไก้รับความอินยอมจากผู้แทนโภชบอนธรรม การนั้นขอสัญญาณ ถ้าไกกระทำไปโภชราศจากความอินยอมเป็นโนมียะ โนมียะ หมายถึงนิพิกรรมที่สัญญาร่วมมือใช้ไก์คลอกมาดังต่อไปนี้ กระทำจนกว่าจะถูกคลอกล้าง ถ้าไก์น้อกกลางโภชบอนแล้ว นิพิกรรมนั้นจะเป็นโนะเสือเปล่ำมาแต่เริ่มแรกท่า นิพิกรรม และถ้าไม่น้อกกลางปล่อยให้ล้างเลอเวลาตามที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว หรือไก้มีการให้สักขยาบันแก่ นิพิกรรมนั้น นิพิกรรมนั้นจะสัญญาร่วมใช้ไก์คลอก

มาตรา 143 "อันโนมียะกรรมนั้น ห้านห้ามให้น้อกกลางเมื่อพ้นเวลาหนึ่งปีนับแต่เวลาที่อาจให้สักขยาบันไก ยังคง ถ้าเวลาไกล้างไปถึงสิบปีนับแต่เมื่อไกทำโนมียะกรรมนั้นแล้วก็เป็นอันจะน้อกกลางไม่ไกคุจกัน"

นิพิกรรมที่ทำกับแกงในขณะที่คำเป็นญูเยาว์ แม้ไม่ไก้รับความอินยอมของผู้แทนโภชบอนธรรมนั้น เป็นโนมียะ เมื่อนิพิกรรมนั้นมีไก์น้อกกลาง จึงมีผลยกพ้นคำ (ฎีกาที่ 181/2507)

นิพิกรรมที่ญูเยาว์กระทำเองไก

นิพิกรรมที่ญูเยาว์กระทำเองโดยไม่ต้องขอความอินยอมจากผู้แทนโภชบอนธรรมมีผลสัญญาร่วม แบ่งไกดังต่อไปนี้

- ก. นิพิกรรมที่เป็นคุณแก่ญูเยาว์ฝ่ายเดียว
- ข. นิพิกรรมที่ญูเยาว์ต้องทำเองเฉพาะตัว
- ค. นิพิกรรมจะเป็นเพื่อการเลี้ยงชีวิตของญูเยาว์
- ก. นิพิกรรมที่เป็นคุณประโยชน์แก่ญูเยาว์ฝ่ายเดียว

มาตรา 22 "ญูเยาว์อาจทำการไก ๆ ไกหั้งสิบ หากเป็นเพียงเพื่อจะไกไปซึ่งสิทธิอันໄกอันหนึ่ง หรือเป็นการเพื่อให้หลุดพ้นจากหน้าที่อันໄกอันหนึ่ง"

นิพิกรรมที่เป็นคุณแก่ญูเยาว์ฝ่ายเดียว คือ

1. นิพิกรรมหากเป็นเพียงจะไกไปซึ่งสิทธิอันໄกอันหนึ่ง เช่น รับทรัพย์ที่มีอยู่ในไกยเส่น้ำ หรือรับทรัพย์ตามพินัยกรรมอันไม่มีการคิดพันไก ๆ

2. นิพิกรรมที่ทำให้ญูเยาว์หลุดพ้นจากหน้าที่อันໄกอันหนึ่ง เช่น รับการปลดหนี้จากเจ้าหนี้น้อกกลาง โนมียะกรรม หรือยกอาชญากรรมซึ่งคือสูญเสียหนี้

นิพิกรรมใดจะถือว่ามีทางไกอย่างเดียวันนี้คุลักษณะของนิพิกรรมก่อน ถ้านิพิกรรมไม่มีทางไกและ เสือกไม่เข้ามาครานี้ แม้ว่าจะเป็นประโยชน์แก่ญูเยาว์ก็ตามนั้น ก็เกิดมาจากการเหล่านั้น จะต้องคุลักษณะแห่ง นิพิกรรมประกอบกันอย เช่น สัญญาซื้อขายมีหั้งทางไกและเสือ ญูเยาว์ซื้อม้า มีหั้งทางไกหรือเสือนกม้า และทางเสือเงินค่าม้าค้ำย ในการทำสัญญานี้ญูเยาว์จะต้องไกรับความอินยอม

ข. นิพิกรรมที่ญูเยาว์จะต้องทำเองเฉพาะตัว

มาตรา 23 "ญูเยาว์อาจทำการไก ๆ ไกหั้งสิบ ซึ่งเป็นการต้องทำเองเฉพาะตัว"

การท่านิคิกรรมลักษณะเฉพาะตัวนั้นบุกคลื่นจะกระทำแทนไม่ได้ เช่น ผู้เยาว์รับรองบุตรไม่ต้องໄก้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรม การท่านิคิกรรมของผู้เยาว์ก็เป็นการเฉพาะตัว มาตรา 25 "ผู้เยาว์อาจทำพินัยกรรมได้ เมื่อมีอายุสิบห้าปีบริบูรณ์" ผู้เยาว์ทำพินัยกรรมเมื่ออายุครบ 15 ปีบริบูรณ์ ໄก้โดยไม่ต้องขอความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรม ถ้าผู้เยาว์อายุไม่ครบ 15 ปีบริบูรณ์ ทำพินัยกรรมคงเป็น nomineตามมาตรา 1703 ทำให้พินัยกรรมเสียเปล่ามาแต่เริ่มแรก จะให้ลักษณะนี้ไม่ได้

ก. นิคิกรรมจ้าเป็นเพื่อการเลี้ยงชีพของผู้เยาว์

มาตรา 24 "ผู้เยาว์อาจทำการใด ๆ ให้ทั้งล้วน ซึ่งเป็นการสมแก่ฐานานุรูปแห่งตน และเป็นการอันจ้าเป็นเพื่อเลี้ยงชีพตามสมควร"

ผู้เยาว์ท่านิคิกรรมสมแก่ฐานานุรูปและเป็นการอันจ้าเป็นหรือไม่นั้นพิจารณาเป็นราย ๆ ไปตามฐานานุรูปและความจ้าเป็นของผู้เยาว์ในการเพื่อเลี้ยงชีพ นิคิกรรมเพื่อเลี้ยงชีพ เช่น การซื้ออาหาร เครื่องเรียน เครื่องเชื้อน เครื่องนุ่งห่ม ว่าจ้างรถพาไปส่องโรงเรียนและกลับบ้าน

นิคิกรรมได้รับการยกเว้นตามมาตรานี้ ประกอบด้วยหลักเกณฑ์ดังนี้

1. ต้องเป็นการสมควรแก่ฐานานุรูป การสมควรแก่ฐานานุรูปนั้นขึ้นอยู่กับฐานะทางการเงินของครอบครัวผู้เยาว์ และตัวผู้เยาว์เพื่อประโยชน์ไป

2. ต้องเป็นการจ้าเป็นเพื่อเลี้ยงชีพตามสมควร เมื่อผู้เยาว์ท่านิคิกรรมตามฐานานุรูปแล้ว นิคิกรรมนั้นจะต้องเป็นการจ้าเป็นเพื่อการเลี้ยงชีพด้วย แม้ผู้เยาว์จะท่านิคิกรรมเป็นการจ้าเป็นกิจกรรม เพื่อการเลี้ยงชีพแต่เกินสมควร ก็ไม่เข้าข้อยกเว้นนี้ เช่น ผู้เยาว์ซื้ออาหารมากมาก แม้อาหารจะเป็นสิ่งจ้าเป็นเพื่อการเลี้ยงชีพก็ตาม แต่ซื้อมาเกินสมควร

นอกจากนี้ผู้เยาว์ยังมีสิทธิกระทำการบางอย่างที่อยู่ในที่ได้รับอนุญาต

1. ผู้เยาว์เป็นพยานรับรองลายพิมพ์มือในเอกสาร ผู้เยาว์ที่มีอายุพอสมควร ไม่ได้เดียงสาแล้ว ตอบเข้าใจถูกต้องได้ที่ อ้อมลงลายมือชื่อเป็นพยานรับรองลายพิมพ์มือในเอกสารลักษณะนี้ໄก้ (ฎีกาที่ 1154/2511) แค่ผู้เยาว์ไม่สามารถเป็นพยานในการท่านิคิกรรมได้ ตามมาตรา 1670(1)

2. ผู้เยาว์มีอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี ร้องขอให้ถอนผู้บุกรุกได้ ตามมาตรา 1598/9

3. ผู้เยาว์ท่านิคิกรรมจันทร์ในโรงรับจันทร์ให้ความ พ.ร.บ. โรงรับจันทร์ พ.ศ. 2505 มาตรา 18 "ห้ามมิให้ผู้รับจันทร์กระทำการรับจันทร์สิ่งของจากเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี" แสดงว่าผู้เยาว์อายุครบ 15 ปี จันทร์ทรัพย์สินในโรงรับจันทร์ได้

ผู้เยาว์มีความสามารถในการกระทำการ

กิจการค้าขาย หมายถึงการประกอบธุรกิจเทื่อหวังกำไร เมื่อผู้เยาว์ท่องการจะประกอบกิจการค้าขายรายหนึ่งหรือหลายรายการก็ตาม ทำดังนี้

ผู้เยาว์จะขออนุญาตผู้แทนโดยชอบธรรมเพื่อทำการค้าขายรายหนึ่งหรือหลายรายก็ได้ ด้วย
ผู้แทนโดยชอบธรรมไม่ต้องมีอนุญาต และผู้เยาว์ร้องขอต่อศาล ศาลจะมีคำสั่งมอบอำนาจให้ผู้เยาว์ทำการค้าขาย
ก็ได้ เมื่อเห็นว่าการนั้นจะเป็นดุลพิจารณาชั้นเดียว (มาตรา 27)

เมื่อผู้เยาว์ได้รับอนุญาตให้ทำการค้าขายรายหนึ่งหรือหลายรายแล้ว ในความเกี่ยวพันกับกิจ-
การค้าขายอันนั้น ผู้เยาว์ย้อมมือฐานะเสมือนคั้งบุกคลซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว (มาตรา 28) กล่าวคือ เมื่อผู้เยาว์
ได้รับอนุญาตให้ทำการค้าขายแล้ว ผู้เยาว์ทำกิจการค้าขายภายในขอบเขตใดก็จัดการค้าขายได้เสมือนเป็นผู้
บรรลุนิติภาวะ เป็น ผู้เยาว์ได้รับอนุญาตดัง上 ไม่ต้องแต่งตั้งครุยนต์ ผู้เยาว์สามารถซื้อเครื่องมือ อานดี้รอกยนต์
เช่าโรงชั่วคราว จ้างคนงาน หรือทำสัญญาเกี่ยวกับการซื้อมเกรดอนท์ให้โดยลำพังตนเอง และห้องรับผิดใน
สัญญาที่ทำไว้

ส่วนนิติกรรมอื่น ๆ ไม่เกี่ยวกับกิจการค้าขายที่ได้รับอนุญาตแล้ว ผู้เยาว์ยังคงเป็นผู้ห่อนความ
สามารถ มีฐานะเป็นผู้เยาว์ดังเดิม

หลังจากผู้เยาว์ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการค้าขายแล้ว ผู้เยาว์ก็ลับมีความรู้ไม่ช้านาญ ทำงาน
โดยสั่งเร่ง หรือจับจ่ายเงินทองโดยสุรุ่ยสุร้าย ทำให้การค้าขายดูเสื่อมเสีย ทำให้กันว่าผู้เยาว์ไม่สามารถจัดการค้า-
ขายได้ ผู้แทนโดยชอบธรรมหรือศาลจะกลับถอนคืนอนุญาตเสียได้ (มาตรา 28 วรรค 2) เมื่อผู้เยาว์ถูกถอน
คืนอนุญาตแล้ว ผู้เยาว์ก็ลับมีฐานะผู้เยาว์ตามเดิม

คุณปรีรักษ์ความสามารถ

คนไร้ความสามารถ เป็นผู้ห่อนความสามารถเนื่องมาจากเป็นผู้มีจิตพิการ โรคจิต จิต
พันเปื่อน มีความพกพร่องทางสมองเรียกว่าวิกฤติ บุคคลนี้ได้รับความดูมกรองจากกฎหมาย แบ่งการพิจารณา
ดังนี้

1. คนวิกฤติซึ่งศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ

2. คนวิกฤติซึ่งบุคคลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ

1. คนวิกฤติซึ่งบุคคลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ มาตรา 29 "บุคคลวิกฤติคือ ถ้ากระยาสานก็ ผู้บุกรุกกลางวันค้าปลีก ทำลายทรัพย์สิน
ก็ต้องสั่งถอนค่าอุดหนาและล็อคก์ ผู้อนุบาลหรือผู้ที่ดูแล ก็ต้องหันงานอัยการก็ต้องขอต่อศาลแล้ว
ศาลจะสั่งให้บุคคลนั้นเป็นคนไร้ความสามารถก็ได้"

คำสั่งศาลอันนี้ให้โฆษณาในราชกิจจานุเบกษา"

คนวิกฤติเป็นพวกที่เป็นโรคจิตชนิดหนึ่ง อาจถูกศาลสั่งเป็นคนไร้ความสามารถได้ หลักเกณฑ์
ศาลจะสั่งเป็นคนไร้ความสามารถคือ

ก. เป็นอย่างมาก และ

ข. เป็นอยู่ประจำ

ก. เป็นอย่างมาก หมายถึงเป็นคนข้า เป็นโรคจิตอย่างมากไม่สามารถรู้สึกของ ช้าความ
สำนึกร ขาดความร่าลึก บุคคลไม่รู้เรื่อง ไม่รู้ว่าตนบุคคลหรือทำอะไรไป ถ้าเป็นเดียงแหน่งชราลง ๆ ลีม ๆ
 เพราะจิตพันเพื่อน ยังไม่ได้ศึกษา เกิดไม่ใช่คนวิกฤติ การมีอาการปักต้องอย่างมากเนื่องจากสมอง ไม่
 จำเป็นต้องเป็นคนบ้าคลั่งเป็นอันตรายเสมอไป และ

ข. เป็นประจำ อาการบ้าคลั่งหรือวิกฤตเป็นอยู่ประจำตัวบุคคลนั้น สำหรับผู้ที่เสียชีวิตของมีนมา
 เข้าไป หรือหากลืนสติชั่วคราวเหราะพิษไข้ก้าวเริบ ในเมื่อหมดฤทธิ์ของมีนเมานหรือรักษาพยาบาลแล้วหายก็กลับ
 เป็นคนมีสติปกติธรรมชาติ ไม่จัดว่าเป็นคนไร้ความสามารถ

ความบ้าหรือวิกฤตินี้ไม่จำเป็นต้องมีอยู่ตลอดเวลา แม้บางขณะคนวิกฤตอาจหายบ้าชั่วขณะ
 ระยะเวลานั้น และก็กลับเป็นคนวิกฤตอีก ก็ให้จัดว่าเป็นคนวิกฤติ

ก้าว่า วิกฤติ มีไห้หมายความเฉพาะถึงบุคคลผู้มีจิตพิคปักษิ หรือตามที่เข้าใจทั่ว ๆ ไปว่าเป็น
 คนบ้าเท่านั้นไม่ แต่หมายถึงบุคคลที่มีอาการพิคปักษิเหราะสติวิปลาส์ ขาดความร่าลึก ขาดความรู้สึก และขาด
 ความรู้สึกพิคปักษิอย่าง เหราะบุคคลตั้งกล่าวว่า ไม่สามารถประกอบกิจกรรมงานของตนหรือประกอบกิจการส่วนตัว
 ของตนให้ก็ได้ ผู้ที่ป่วยเป็นโรคเนื่องอกในสมอง ต้องนออกเดียงอยู่ตลอดเวลา มีอาการบุกไม่ได้ นูนไม่ได้ อิน
 ทางส่องช้างมองไม่เห็น มีอาการอย่างคนไม่มีสติสัมปชัญญะ ก็ ถือว่าเป็นบุคคลวิกฤตแล้ว (ฎีกาที่ 490/
 2509)

การที่ศาลจะสั่งให้การเป็นคนไร้ความสามารถ จะต้องมีผู้ร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้บุคคลได้เป็นคน
 ไรความสามารถ

ผู้มีทรัพย์และให้ศาลมีคำสั่งให้บุคคลวิกฤตเป็นคนไร้ความสามารถ ก่อ

1. สามีหรือภรรยาของคนวิกฤติ
  2. ผู้บุพการี กือผู้สืบสานโดยหิดโดยทรงชนไป เช่น มีภารตรา บุญฯ พญาฯ
  3. ผู้สืบสาน กือผู้สืบสานโดยหิดโดยทรงคงมา เช่น สุก หลา เหลน และบุตรบุญธรรม เป็นผู้
 สืบสานของผู้รับบุตรบุญธรรม (ฎีกาที่ 371/2510)
  4. ผู้อนุบาล น่าจะหมายถึงผู้แทนโดยชอบธรรม
  5. ผู้ทักษิณ กือผู้ควบคุมดูแลคนเสมือนไร้ความสามารถ สำหรับคนเสมือนไร้ความสามารถถูกขาย
 เป็นคนวิกฤติขึ้นมา ผู้ทักษิณร้องขอให้
  6. พนักงานอัยการ
- บุคคลอื่นนอกจากที่กล่าวมาแล้วนี้จะร้องขอต่อศาลสั่งให้คนวิกฤตเป็นคนไร้ความสามารถไม่ได้

เมื่อศาลไก้รับคำร้องแล้วจะทำการไต่สวนเพื่อให้ได้ความว่าบุคคลที่ถูกขอให้สั่งนี้เป็นวิกฤติจริง โดยน่าหลักฐานทางการแพทย์มาประกอบพิจารณา

เมื่อศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถแล้ว จะต้องโฆษณาในราชกิจจานุเบกษา ให้บุคคลภายนอกไก้รู้ดึงสถานะบุคคลใหม่ของคนวิกฤตินี้ ดังนั้น การเป็นคนไร้ความสามารถมีผลเมื่อศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ และเป็นการเปลี่ยนแปลงสถานะของบุคคล

หุคของคนไร้ความสามารถ

มาตรา 30 “บุคคลผู้ซึ่งศาลไก้สั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถนั้น ท่านว่าต้องจัดให้อธิบดีในการอนุบาล ”

มาตรา 31 “การไก ๆ อันบุคคลผู้ซึ่งศาลไก้สั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถไก่ทำลง กรณั้นท่านว่าเป็นโไม่มีอยะ ”

เมื่อศาลมีสั่งบุคคลไก่เป็นคนไร้ความสามารถมีผลตั้งนี้

1. คนไร้ความสามารถจัดอยู่ในความอนุบาลของผู้อนุบาล

2. การไก ๆ ที่คนไร้ความสามารถทำไปเป็นโไม่มีอยะ

1. คนไร้ความสามารถจัดอยู่ในความอนุบาลของผู้อนุบาล มีผลตั้งนี้

ก. ผู้อนุบาล เป็นผู้ที่นิคิกรรมแทนคนไร้ความสามารถ เว้นแต่กฎหมายจะบัญญัติห้ามทำแทน คนไร้ความสามารถ ผู้อนุบาลจึงไม่มีลิทธิจะทำในเรื่องนั้น ผู้อนุบลคนไร้ความสามารถทราบที่ว่าก้าวกรอบครัว ไกก้าวหนกไว้กั้งนี้

1. ผู้ใช้อำนาจปกครอง คือบิดาและมารดาเป็นผู้อนุบาลผู้เยาว์ (มาตรา 1569)

2. บุคคลใดจะบรรลุนิติภาวะหรือไม่ก็ตาม ถ้ายังมิไก้สมรสและศาลสั่งว่าเป็นคนไร้ความสามารถแล้ว ให้บิดาและมารดาเป็นผู้อนุบาล ถ้ามิบิดาหรือมารดา ให้บิดาหรือมารดาเป็นผู้อนุบาลแล้วแต่กรณี เว้นแต่ศาลจะสั่งเป็นอย่างอื่น (มาตรา 1589)

3. ถ้าศาลสั่งสามีหรือภริยาเป็นคนไร้ความสามารถ ภริยาหรือสามียอมเป็นผู้อนุบาล เว้นแต่ไม่เหตุสำคัญ ศาลจะตั้งผู้อื่นเป็นผู้อนุบาล (มาตรา 1463)

ข. อำนาจและหน้าที่ของผู้อนุบาล ผู้อนุบาลเป็นผู้ปกปักษาก่อนไร้ความสามารถ และเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมของคนไร้ความสามารถ เหร่าคนไร้ความสามารถเปรียบเท่ากับเป็นผู้เยาว์ มีอำนาจ

1. ในกรณีที่ศาลสั่งให้สามีหรือภริยาเป็นคนไร้ความสามารถ และภริยาหรือสามีเป็นผู้อนุบาล ให้ภริยาหรือสามีซึ่งเป็นผู้อนุบาลมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ใช้อำนาจปกครองตามมาตรา 1598/15

แค่การใช้อ่าน้ำจับครองห้องอยู่ภายในบังคับมาตรา 1598/16 ที่ว่า ในกรณีดังต่อไปนี้ คู่สมรสซึ่งเป็นผู้อ่อนนุญาต
ของคู่สมรสที่ถูกกล่าวสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ จะกระทำการใดๆ เมื่อไหร่ก็ได้รับอนุญาตจากศาล คือ

- 1) 乍้นน้ำย 乍้นว่า 乍้นง ชึ่งสินส่วนตัวหรือสินสมรสของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง
- 2) ให้โภคเงินหรือสิ่งส่วนตัวหรือสินสมรสของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง เว้นแต่เป็นการให้
ตามสมควรในทางศีลธรรมอันดี หรือในทางสماความ
- 3) ให้เช่าสินส่วนตัวหรือสินสมรสของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง เกิน 3 ปี
- 4) ก่อให้เกิดหรือระงับชั่งทรัพย์สินแก่สินส่วนตัวหรือสินสมรสของอีกฝ่ายหนึ่ง

2. ในกรณีที่มีความค่าเป็นผู้อ่อนนุญาตบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ให้นำบทัญญานาทีของผู้ใช้
อ่าน้ำจับครองมาใช้บังคับโภคเงินโดยไม่มีอำนาจ (มาตรา 1598/18) คือ ผู้อ่อนนุญาต มีอ่าน้ำจับเมื่อันสูญใช้อ่าน้ำจับครอง

3. ในกรณีที่มีความค่าเป็นผู้อ่อนนุญาตบุตรที่บรรลุนิติภาวะแล้ว หรือในกรณีที่บุคคลอื่นชี้แจงว่า
มีความค่าหักหันนื้อคู่สมรสเป็นผู้อ่อนนุญาต ให้นำบทัญญานาทีของผู้ปักครองมาใช้บังคับโภคเงินโดยไม่มีอำนาจ
(มาตรา 1598/18) คือผู้อ่อนนุญาตในกรณีข้อนี้เป็นผู้มีอำนาจเข่นเดียวทั้งบุคคลทั้งสอง และเงินใดของผู้อ่อนนุญาตใน
ปักครองก็คือคนไร้ความสามารถ ผู้ปักครองยอมใช้ให้ความสัมควรเพื่อการอุปการะเลี้ยงคู่อ่อนนุญาตในปักครอง (มาตรา
1598/4)

4. ในกรณีที่ศาลสั่งให้สามีหรือภรรยาเป็นคนไร้ความสามารถ และศาลเห็นไม่สมควรให้คู่สมรส
เป็นผู้อ่อนนุญาต และตั้งบังค่านารายา หรือบุคคลภายนอกเป็นผู้อ่อนนุญาต ในกรณีขึ้นนี้ ให้ผู้อ่อนนุญาตเป็นผู้จัดการสิน-
สมรสร่วมกันกับคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง เว้นแต่ไม่เห็นด้วยสำหรับสิ่งใดก็ตามที่จะได้รับอนุญาตให้คู่สมรสทำได้ ศาลจะสั่ง
เป็นอย่างอื่นก็ได้ กรณีดังกล่าวมาซึ่งพหุคดี คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งมีสิทธิร้องขอต่อศาลให้สั่งแยกสินสมรสให้ (มาตรา
1598/17)

2. การใช้ ๗ หักหันนื้อความสามารถห้ามเป็นโน้มถี่ยะ

การใช้ ๗ หักหันนื้อความสามารถซึ่งถูกกล่าวสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถให้กระทำการใดๆ ห้ามไปเป็น
โน้มถี่ยะ ตามมาตรา ๓๑ นั้น การใช้ ๗ หมายถึงนิติกรรม ไม่หมายรวมถึงนิติเหตุ กันไร้ความสามารถให้ก่อน
นิติเหตุขึ้น ก็จะต้องรับผิดชอบเมื่อต้องหักหันนื้อมาถูกกล่าวห้าม เป็น การห้ามเดินตามมาตรา 429 "บุคคลใดแม้ใช้ความ
สามารถ เท่าระเหตุเป็นผู้อ่อนนุญาตหรือบุคคลฯลฯ ก็ต้องรับผิดชอบในผลประโยชน์.." คุณใช้ความสามารถกระทำการใดๆ เมื่อ
เช่น ทำชำนาญคดีอื่นแก้ ก็ต้องรับผิดชอบใช้กำลังในหมัดแทน ไม่เป็นโน้มถี่ยะ แต่ถ้ากันไร้ความสามารถกระทำการ
นิติกรรมนั้นหากเป็นโน้มถี่ยะ จะต้องให้ผู้อ่อนนุญาตหักหันนื้อ และจะให้ผู้อ่อนนุญาตให้กันไร้ความสามารถ
กระทำการนิติกรรมก็ไม่ได้ ซึ่งถ้ากันหักหันนื้อ เขาว่า ผู้อ่อนนุญาตมีกฎหมายออกไว้ให้หักหันนิติกรรมแบบนั้นอย่างไร ก็คุณใช้ความสามารถ

กลับมีบทตัญญึกการห้านิพิกรรมบางเรื่องเฉพาะที่กูหมายกำหนดไว้ ว่าคนไร้ความสามารถจะห้านิพิกรรมแล้ว
คงเป็นโน้ม Payne ก็อเลือเปล่า ไม่มีผลบังคับมากแค่ไหนเลอ เช่น ตามมาตรา 1449 ที่ว่า "การสมรสจะกระทำการใดก็
ถ้าชายหรือหญิงเป็นคนวิกฤตหรือเป็นบุคคลที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ" และตามมาตรา 1496 ที่ว่า
"การสมรสที่ผ่านมาตรา 1449 เป็นโน้ม Payne" ในเรื่องมรดกมาตรา 1704 ที่ว่า "พินัยกรรมซึ่งบุคคลผู้ดูแลศาลา
สั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถทำขึ้นเป็นโน้ม Payne"

การสละมรดกหรือรับมรดกอันมีค่าภาระติดพันหรือเงื่อนไขของคนวิกฤต จะห้องไครับความ
ยินยอมของผู้อ่อนบุคคล และไครับอนุมติจากศาล (มาตรา 1611)

ความลื้นสุกการเป็นคนไร้ความสามารถ

มาตรา 33 "ถ้าเหตุอันทำให้ไร้ความสามารถได้สุกสินไปแล้ว และเมื่อตัวบุคคลผู้นี้เองหรือบุคคล
ใด ๆ คั่งกล่าวมาในมาตรา 29 นั้น ร้องขอต่อศาล ให้ศาลถอนคำที่ไกสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถนั้นให้
กำสั่งของศาลถอนคำสั่งเดิมนี้ให้โฆษณาในราชกิจจานุเบกษา"

การลื้นสุกการเป็นคนไร้ความสามารถมาตรา 33 นี้ มีหลักเกณฑ์ดังนี้

1. เหตุอันทำให้ไร้ความสามารถได้ลื้นสุกไปแล้ว หมายถึงคนไร้ความสามารถผู้นี้หายเป็นปกติ
ไม่วิกฤตต่อไป

2. มีการร้องขอให้ศาลสั่งถอนคำสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ ผู้มีสิทธิร้องขอได้แก่บุคคลที่ดูแล
ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ ทั้งนี้ เพราะตนไกห้ามเป็นปกติไม่วิกฤต และบุคคลตามมาตรา 29 ก็
คือสุ่มรัษของเข้า บุพการี ผู้ลืมล้นค่าน ผู้อ่อนบุคคล ผู้พิทักษ์ หรือหนังงานอัยการ และ

3. เมื่อศาลไครับคำร้องแล้ว จะทำการให้ส่วนแล้วปรากฎว่าคนไร้ความสามารถหายจากเป็นคน
วิกฤตแล้ว ศาลจะมีคำสั่งถอนคำสั่งเดิม เมื่อศาลมีคำสั่งถอนคำสั่งเดิมทำให้บุคคลผู้นี้กลับเป็นบุคคลธรรมชาติ
มีความสามารถ มีสิทธิ และหน้าที่ตามกฎหมายทั้งหมดที่ศาลมีคำสั่งถอนคำสั่งเดิม และคำสั่งของศาลนี้จะห้อง
โฆษณาในราชกิจจานุเบกษา

คนวิกฤตซึ่งศาลยังไม่ไกสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ

มาตรา 32 "การไค ๆ อันบุคคลวิกฤตไครห้อง แต่หากบุคคลนั้นศาลยังมิไกสั่งให้เป็นคนไร้
ความสามารถใช้ร ท่านว่าการนั้นจะเป็นโน้ม Payne ท่อเมื่อพิสูจน์ไกว่า ไครห้องในเวลาซึ่งบุคคลนั้นจริงวิกฤต
และถูกปฏิเสธก่อฟ่ายหนึ่งไกรรุแคล้วคัวยิ่ว ผู้ทำเป็นคนวิกฤต"

คนวิกฤตที่ศาลยังไม่ไกสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถนั้น การวิกฤตอาจเป็นประจำหรือชั่วคราว
ก็ได้ คั่งนั้น เมื่อกันวิกฤตผันไปท่านนิพิกรรมกับบุคคลภายนอก บุคคลภายนอกไม่ทราบว่าบุคคลผู้นี้เป็นคนวิกฤต

แล้วการท่านนิพิตรมนั้นสมบูรณ์ การที่จะอ้างว่าตนวิกลจริตที่ศาลยังมิได้สั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถถูกปฏิเสธโดยท่านนิพิตร
ไม่ใช่นั้น ต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์ 2 ประการ กือ

1. นิพิตรมนั้นได้กระทำลงในเวลาซึ่งบุคคลนั้นจิตวิกลอยู่ และ
2. ถูกรบกวนฝ่ายหนึ่งให้รู้แล้วก็ยิ่ง ผู้ทำเป็นคนวิกลจริต

การกล่าวอ้างว่านิพิตรมนั้นวิกลจริตทำเป็นโน้มือยันนั้น บุคคลผู้กล่าวอ้างจะต้องนำสืบที่ปรากฏ
ความหลักเกณฑ์ทั้งกล่าว จึงจะทำให้นิพิตรมนั้นตกเป็นโน้มือ

ตนวิกลจริตที่ศาลยังไม่สั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถทำพินัยกรรม จะเป็นอันเสื่อเปล่าก็ต่อเมื่อ
ที่สูญไปในเวลาที่ทำพินัยกรรมอยู่นั้น ผู้ทำวิกลจริตอยู่ (มาตรา 1704 วรรค 2)

คนเสมือนไร้ความสามารถ

มาตรา 34 "บุคคลผู้ใดไม่สามารถจะจัดทำการงานของตนเองได้เพราะภัยพิการหรือจิตพิษเนื่อง
ไม่สมประกอบก็ตี เพราะความประพฤติสุรุ่ยสุร้ายเสื่อมเป็นอาชญาค์ เพราะเป็นคนติดสุราฯ มาก็ตี เนื่อง
บุคคลผู้หนึ่งผู้ใดดังระบุไว้ในมาตรา 29 ร้องขอต่อศาล ศาลจะสั่งให้บุคคลผู้นั้นเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ
และสั่งให้ผู้นั้นอยู่ในความพิทักษ์แก้

คำสั่งศาลนี้ให้โฆษณาในราชกิจจานุเบกษา"

คนเสมือนไร้ความสามารถเป็นบุคคลที่ถูกจำกัดความสามารถเนื่องมาจากไม่สามารถจัดการงาน
ของตนได้ เพราะเหตุตามมาตรา 34 ข้อดูดีไว้

ผู้ไม่สามารถจะประกอบกิจการของตนเองได้ จะเป็นคนไร้ความสามารถนั้น ก็เนื่องมาจากเหตุ
4 ประการ ดังไปนี้

1. กายพิการ หมายถึงส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายพิการหรือไม่สมประกอบ เช่น คนใบ(ภารกิจที่
863/2490) เป็นอัมพาต หูหนวก ตาบอด หรือคนมือเท้าพิการ จะเป็นมาแต่กำเนิดหรือภัยหลังเกิด
2. จิตพิษเนื่อง คือผู้มีจิตไม่ปกติ เป็นคนมีจิตวิปลาสหรือศตโน้มีปักษ์ไม่ถึงกันเป็นคนวิกลจริต
3. ติดสุราฯ มาก ได้แก่ พากซอนเสพตัวสุราหรือของมีน้ำอัน ได้แก่ กัญชา ผีน ยาโรsin
ทินเนอร์ เป็นตน เป็นประจำสม่ำเสมอจะขาดเสียมิได้ หรือเป็นจ้าวอกคีมสุราจักเนาคลอกหั้วัน ติดฟัน ก็
ยาโรsinจนถึงขนาด
4. ประพฤติสุรุ่ยสุร้ายเสื่อมเป็นอาชญาค์ เป็นคนชอบใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร้ายไม่รู้จักกฎหมายของเงิน
ใช้เงินโดยไม่จำเป็นและไร้ประโยชน์ ใช้เงินหองไปในทางเสื่อมเสียดังน้ำดีเป็นอาชญากรรมที่สัมบัติของตน
หลักทรัพย์ของทุกที่ เช่น บุตรรับมรดกมาจากบิดามารดาแล้วประพฤติเล่นการพนัน พยายามหักไข่ให้ใช้เงินเลี้ยง

พวก และพบกับผู้อุปนิสัยไม่คิดจะต้องใช้ทรัพย์มรดกสืบเปลี่ยนไปจนหมดไปทุกวันไม่มีทางทำมาหากิน

ลักษณะของผู้ประพฤติสุรุ่ยสุร้ายเสเพลเป็นอาชญาณ ลักษณะดังนี้

1. ต้องเป็นการใช้จ่ายเงินทองเกินรายได้ถึงขนาดขัดขวางเดิมขาดใช้จันทร์ทรัพย์สมบัติหลักของตนหมด แต่กลับเป็นบุคคลที่มีรายได้มากและเขาก็ใช้จ่ายมากตามฐานะของเข้า ไม่ถือว่าเป็นคนสุรุ่ยสุร้าย และ

2. การใช้จ่ายเกินรายได้อ่อน่างไรบัตรโดยสารและไม่จำเป็นต้องกระทำการเป็นอาชญาณ คือนำเงินไปใช้จ่ายโดยไม่จำเป็นและไร้ประโยชน์ เป็นการเห葩ผลทรัพย์สินโดยใช้เหตุเสนอ ๆ จนเป็นนิสัย หากนำเงินไปใช้ในสิ่งจำเป็นและเกิดประโยชน์ แม้จะใช้จ่ายเงินเป็นจำนวนมาก เช่น นำเงินมาลงทุนค้าขายเป็นจำนวนมาก ในเรื่องกว่าประพฤติคนสุรุ่ยสุร้ายหรือในบางครั้งจะใช้จ่ายเงินบางคราวในงานรื่นเริงก็ไม่ถือว่าใช้จ่ายเป็นอาชญาณ และก็ยังไม่ถือว่าจ่ายเงินสุรุ่ยสุร้าย

ผู้ที่จะถูกศาลสั่งให้เป็นคนเสม่อนไว้ความสามารถนั้น จะต้องเป็นผู้ที่ภายนอก จิตฟันเฟือง หรือติกสุราอย่างหนา หรือประพฤติคนสุรุ่ยสุร้ายเสเพลเป็นอาชญาณแล้วจะต้องไม่สามารถจัดการงานของตนໄດ້ เนื่องจากกล่าว แต่ถ้าบุคคลใดแม้จะมีเหตุบกพร่องดังกล่าว แต่สามารถจัดการงานของตนໄດ້แล้ว ก็ไม่เข้าหลัก-เกณฑ์เป็นคนเสม่อนไว้ความสามารถ

กรณีของผู้ร้องป่วยเป็นโรคอัมพาตมือเท้าตาย ไม่สามารถลุกนั่งก้าวเดินเองได้เท่านั้น แต่ผู้ร้องไม่มีพยานมาสืบว่ากรณีผู้ร้องมีจิตฟันเฟืองไม่สมประกอบ ไม่สามารถทำงานໄດ້ จึงยังไม่เข้าหลัก-เกณฑ์เป็นคนเสม่อนไว้ความสามารถ (ฎีกาที่ 95/2483)

ผู้มีสิทธิร้องขอให้ศาลมีคำสั่งบุคคลอื่นเป็นคนเสม่อนไว้ความสามารถ

ผู้มีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งบุคคลให้บุคคลหนึ่งเป็นคนเสม่อนไว้ความสามารถด้วยบุคคลที่ระบุไว้ในมาตรา 29 ขอให้คุณในเรื่องคนไว้ความสามารถให้กล่าวไว้แล้ว สำหรับผู้ที่ทักษะของบุคคลที่ไม่สามารถจัดการงานของตนเองໄດ້ เป็นผู้ที่ทักษะดีตามความเป็นจริง ก็นับว่าเป็นผู้ที่ทักษะของบุคคลที่ไม่สามารถจัดการงานของตนเองໄດ້ ก็เป็นผู้ที่จะร้องขอที่ศาลเพื่อสั่งให้บุคคลใดเป็นผู้เสม่อนไว้ความสามารถได้

น้ำดื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้คุณเลี้ยงคุณเป็นบุตรบุญธรรมของตน เป็นบุคคลเสม่อนไว้ความสามารถ แต่ปรากฏว่ามิได้จดทะเบียนรับบุตรบุญธรรม และหนานนี้มีภาระแยกไปอยู่ต่างหากแล้ว น้ำดื่นไม่ใช่บุคคลตามมาตรา 29 ที่จะร้องขอให้ศาลมีคำสั่งเป็นบุคคลเสม่อนไว้ความสามารถได้(ฎีกาที่ 1886/2492)

น้ำดื่นไม่ใช่บุพการี และไม่เคยให้ความอุปการะเลี้ยงดูที่พอจะพ่วงเป็นผู้ที่ทักษะความสามารถดีนั้น จึงไม่มีอำนาจที่จะร้องขอที่ศาลเพื่อสั่งให้คุณเป็นคนเสม่อนไว้ความสามารถ (ฎีกาที่ 1044/2522)

ศาลสั่งให้บุคคลใดเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ ศาลจะต้องทำการไต่สวนก่อนทั้งในไทยและ

ที่ต่างประเทศ

1. บุคคลนี้ไม่สามารถจัดการงานของตนได้ เพราะเหตุตามข้อ 2

2. มีเหตุบกพร่องอันໄกแก่ ภาษาพิการ จิตพั่นเพื่อน ประพฤติดนสูรุ่อยู่เสเพลคเป็นอาชญากรรม

ที่ดูราษฎร์

เมื่อได้ความจริงดังกล่าว ศาลมีคำสั่งให้บุคคลใดเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ การเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถมีผลนับตั้งแต่ศาลมีคำสั่ง และจะต้องนำคำสั่งศาลนี้ไปโฆษณาในราชกิจจานุเบกษา

ศาลสั่งให้บุคคลใดเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถจะสั่งให้บุนเด็จในความพิทักษ์ บุพิทักษ์ໄกแก่บุคคลที่เหล่งตั้งขึ้นโดยกฎหมายหรือความก่อสั่งของศาลตามที่ศาลพิจารณาแต่งตั้งทูตให้เป็นสมควร

บุคคลที่เป็นบุพิทักษ์ตามที่กฎหมายกำหนด คือ

ก. ในกรณีที่บุตรจะบรรลุนิติภาวะหรือซึ่งไม่สมรส ศาลสั่งเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ บิดาและมารดาอย่าอมเป็นบุพิทักษ์ ถ้ามีมิค่าหรือมารดา ให้มิค่าหรือมารดาเป็นบุพิทักษ์แล้วแต่กรณี เว้นแต่ศาลมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น (มาตรา 1589)

ข. ในกรณีศาลมีคำสั่งให้สามีหรือภรรยาเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ กระทำการใดมิชอบเป็นบุพิทักษ์ ถ้าผู้มีส่วนได้เสียหรืออัยการร้องขอ และถ้ามีเหตุสำคัญ ศาลจะตั้งผู้อื่นเป็นบุพิทักษ์ไว้ (มาตรา 1463)

บุพิทักษ์ไม่มีอำนาจเหมือนผู้ใช้อำนาจประจำปักครองหรือผู้ปักครอง เหตุการณ์ใดๆ ก็ตามที่ให้บุคคลนี้มีอำนาจดำเนินการใดๆ ก็ได้ เว้นแต่ในบางกรณีจึงต้องได้รับความยินยอมจากบุพิทักษ์ก่อนเท่านั้น เหตุการณ์ใดๆ ก็ให้บุคคลนี้มีอำนาจดำเนินการใดๆ ก็ได้ เว้นแต่ในบางกรณีจึงต้องได้รับความยินยอมจากบุพิทักษ์ก่อนเท่านั้น บุคคลนี้จะมีอำนาจดำเนินการใดๆ ก็ได้ แต่จะต้องได้รับความยินยอมจากบุพิทักษ์ก่อนเท่านั้น (ฎีกาที่ 666/2495)

ผลของการเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ

คนเสมือนไร้ความสามารถ สามารถทำนิสิตกรรมต่าง ๆ ได้ เว้นแต่นิสิตกรรมที่กฎหมายระบุไว้หรือตามที่ศาลกำหนด ถ้าจะห้ามนิสิตกรรมดังกล่าวจะต้องได้รับความยินยอมจากบุพิทักษ์ก่อน ดังนี้

บุคคลผู้เสมือนไร้ความสามารถจะทำนิสิตกรรมเกี่ยวกับที่จะกล่าวท่อไปนี้อย่างไรอย่างหนึ่ง ๆ ต้องได้รับความยินยอมของบุพิทักษ์ก่อนแล้วจึงจะทำได้ (มาตรา 35) คือ

1. รับหรือใช้เงินชุน

รับเงินทุน หมายถึงรับการชำระหนี้เป็นการคืนทุนจากการที่จ่ายทุนไปก่อนแล้วคืนมา เช่น รับชำระหนี้ชำระคืนสลากร้อมสิน เป็นต้น การใช้ทุนไม่ว่าการใช้ทุนจะนำไปทำอะไร เช่น นำไปลงทุนเข้าหุ้นทำการค้า นำไปซื้อสลากร้อมสิน ซื้อหุ้น

2. ทำสัญญาภัยหรือรับประกัน

การภัยมั่นหมายถึงการภัยมีเงินตามมาตรา 653 ล้วนรับประกันหมายถึงการค้ำประกัน จำนวน สลักหลัง หรืออาวัลตัวเงิน

3. ห้าอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อจะได้มានรือปล่อยไปซึ่งสิทธิในสังหาริมทรัพย์หรือในสังหาริมทรัพย์อันมีค่าอสังหาริมทรัพย์ตามมาตรา 100 หมายถึงที่คืนกับทรัพย์อันติดกับที่คืนหรือประกอบเป็นอันเดียวกับที่คืน สิทธิในสังหาริมทรัพย์ เช่น กรรมสิทธิ์ในสังหาริมทรัพย์ สิทธิจำนวนในสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น สังหาริมทรัพย์อันมีค่าหมายถึงสังหาริมทรัพย์ชนิดพิเศษ การซื้อขายจะต้องทำเป็นหนังสือและจะลงทะเบียนที่อพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือนำไปจำนวนอย่างใด เช่น เรือกาน้ำ หรือเรือมีร่องว่างตั้งแต่ 6 ตันขึ้นไป เรือกอกไฟ หรือ เรือยนพื้นร่องว่างตั้งแต่ 5 ตันขึ้นไป แก สัตว์พาหนะ (มาตรา 456 วรรค 1 และมาตรา 703) ความชอบนี้หมายถึงการได้มានรือปล่อยไปซึ่งกรรมสิทธิ์ในสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์อันมีค่า เช่น การซื้อขายที่คืน สัตว์พาหนะ รับจำนวน เป็นต้น

4. ทำการอันใดเกี่ยวกับคดีความในศาล เว้นแต่การร้องขอถอนผู้พิทักษ์ เกี่ยวกับความคดีในศาลไม่ว่าจะเกี่ยวกับการเป็นโจทก์ ผู้ยื่นฟ้อง หรือเป็นผู้ถูกฟ้อง จะต้องต่อสู้คดีด้าน

คดีเสม่อนไร้ความสามารถก่อนการร้องขอถอนผู้พิทักษ์โดยลำพังໄก ในเมื่อผู้พิทักษ์ไม่ให้ความยินยอมในการทำนิติกรรมบางอย่างใด

5. ให้โถยเส่นhaar หรือประนีประนอมความ หรือทำความคงลงให้อันดู如同คุณการพิจารณา ก็ การให้โถยเส่นhaar ไม่ว่าจะเป็นการให้สังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ จะต้องขออนุญาตผู้พิทักษ์ก่อน การประนีประนอมความหรือให้อันดู如同คุณการพิจารณาไม่ว่าจะทำในศาลหรือนอกศาลก็ตาม

6. รับหรือออกสละความเป็นหายาท การบอกสละหมายถึงสละมรรค การบอกสละไม่รับมรรค ของคนเสม่อนไร้ความสามารถจะต้องให้รับความยินยอมจากผู้พิทักษ์และขออนุญาตจากศาลค้าย (มาตรา 1611) ส่วนการรับเป็นหายาทนั้น เมื่อบุคคลใดเป็นหายาทแล้ว มรรคของผู้ค้ายคงทอยไปยังหายาทของผู้ค้าย ในเรื่องมรรคไม่ต้องรับเป็นหายาทมรรคของผู้ค้าย มรรคของผู้ค้ายคงทอยไปยังหายาทตามกฎหมาย

7. บอกบัดไม่รับเมื่อเช้าให้โถยเส่นhaar หรือไม่รับส่วนทรัพย์มรรค หรือรับเอาทรัพย์เช้าให้ หรือทรัพย์มรรคก่อนมีค่าการคิกพัน มีบุคคลใดให้โถยเส่นhaar ผู้เสม่อนไร้ความสามารถรับให้แล้ว ก็สามารถบอกบัด

ไม่รับการให้โภคเส่นหน้า จะต้องได้รับความยินยอมจากผู้พิทักษ์ รวมถึงการบอกปั๊กไม่รับส่วนทรัพย์มรดก ผู้เส่นอนไว้ความสามารถจะต้องได้รับความยินยอมจากผู้พิทักษ์ ส่วนการรับเอกสารพิเศษให้อันมีค่าการคิดแพน กับการรับมรดกอันมีค่าการคิดแพน จะต้องขอความยินยอมจากผู้พิทักษ์ก่อน ในส่วนมรดกอันมีค่าการคิดแพน จะต้องขออนุมัติจากศาล (มาตรา 1611) และผู้พิทักษ์

8. ก่อสร้าง ปลูกสร้างซ่อมแซมแปลง หรือขยายโโรงเรือนให้ใหญ่ขึ้น การก่อสร้างบ้านเรือน ปลูกสร้างห้องแคลว์เพื่อให้คนเช่า ซ่อมแซมแปลงหรือขยายโโรงเรือนให้ใหญ่ สิ่งเหล่านี้จะต้องใช้เงินจำนวนมากในการกระทำดังกล่าว จึงต้องให้ผู้พิทักษ์ยินยอมในการนี้

9. เช่าหรือให้เช่าทรัพย์สินเป็นสังหาริมทรัพย์มีกำหนดนานกว่า 6 เดือน หรือเป็นสังหาริมทรัพย์มีกำหนดนานกว่า 3 ปี

นอกจากที่กว่ามาในกิจการ 9 ชนิดแล้ว ศาลจะสั่งว่าบุคคลผู้เส่นอนไว้ความสามารถต้องได้รับความยินยอมของผู้พิทักษ์ก่อนได้ เมื่อศาลมีเห็นว่าบุคคลผู้เส่นอนไว้ความสามารถต้องได้รับความยินยอมของผู้พิทักษ์ ก็ต้องมีผลเป็นโมฆะ (มาตรา 35 วรรคท้าย)

คนเส่นอนไว้ความสามารถทำพินัยกรรม

แม้คนจะเส่นอนไว้ความสามารถจะเป็นพอยวนในการทำพินัยกรรมไม่ได้ (มาตรา 1670) กฎหมายไม่ได้ห้ามคนเส่นอนไว้ความสามารถทำพินัยกรรม คนเส่นอนไว้ความสามารถ(ต้องอายุครบ 15 ปีบริบูรณ์) ยอมทำพินัยกรรมได้ไม่เป็นโมฆะ

คนในที่ไม่อาจทำให้เจ้าพนักงานเข้าใจความประสงค์จะทำนิติกรรมให้แน่ เมื่อมีผู้ขอเป็นผู้พิทักษ์และจัดการจ้านของหรือขายที่ดินของคนในบ้านได้รับแต่งตั้งเป็นผู้พิทักษ์และได้รับอนุญาตศาลแล้ว ผู้พิทักษ์ยอมจัดการจ้านของหรือขายฝากที่ดินแทนได้ (ฎีกาที่ 863/2490)

คนในที่ไม่อาจทำให้เจ้าพนักงานเข้าใจความประสงค์จะทำนิติกรรมให้แน่ เมื่อมีผู้ขอเป็นผู้พิทักษ์ตาม ป.ว.พ. มาตรา 1(12) คนในบ้านมีอำนาจทำเนินคดีให้อย่างบุคคลธรรมด้า (ฎีกาที่ 1552/2504)